

Arrest

nr. 254 827 van 20 mei 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. GHYMERS
Livornostraat 45
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 25 november 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 april 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. HEYVAERT *loco* advocaat C. GHYMERS en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 11 juni 2019 en heeft zich vluchteling verklaard op 13 juni 2019.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 8 oktober 2019 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 14 januari 2020.

1.3. Op 22 oktober 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 26 oktober 2020 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen ben je een Iraaks staatsburger van Arabische origine. Je bent geboren op 13 december 2008 in de stad Basra en bent aldus nog minderjarig. Tot aan jouw vertrek uit Irak woonde je in de wijk Al Qawasim te Basra, samen met jouw moeder en je twee broers M.(...) en F.(...). Je leefde er ook samen met je vader tot hij overleed door een oud stammenconflict. Je verliet Irak samen met jouw moeder en je twee broers omwille van het stammenprobleem waardoor jouw vader om het leven kwam. Jullie vluchtten naar Turkije, waar jullie een jaar verbleven. Omdat de situatie in Turkije verslechterde, reisden jullie verder naar Griekenland. Daar diende jouw moeder een verzoek om internationale bescherming in bij de Griekse autoriteiten. Na ongeveer een maand in Griekenland te hebben verbleven, vertrok jij naar België. Je moeder en broers bleven in Griekenland, in een opvangcentrum te Ritsona.

Je reisde naar België, waar jij op 13 juni 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Je vreest dat ook jouw moeder het slachtoffer zal worden van het stammenconflict.

Ter staving van je verzoek legde je geen documenten neer. Op vraag van het CGVS werden door jouw voogd en/ of advocaat nog meerdere documenten bezorgd, zijnde: jouw Iraakse identiteitskaart, de Iraakse identiteitskaart van je moeder en je broers, de international protection applicant card van je moeder in Griekenland (allen foto's) en het artikel 'Irak: l'armée dépêchée à Bassorah après des combats interchiites'.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratieve dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Tot slot heeft het CGVS verschillende pogingen ondernomen om het asioldossier van jouw moeder op te vragen bij de Griekse autoriteiten, zodat de informatie in dit dossier mee in rekening genomen kon worden bij de beoordeling van jouw nood aan internationale bescherming. Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Uit jouw verklaringen blijkt dat jij jouw stad Basra en jouw land Irak verlaten hebt samen met jouw moeder en broers kort nadat jouw vader ten gevolge van een oud stammenconflict om het leven kwam (CGVS, p. 9). Wat precies de oorzaak was van dit stammenconflict, weet je niet. Ook over de rivaliserende stam die de dood van je vader veroorzaakte, kan je niks vertellen. Je hebt zelf nooit iets gemerkt van de problemen. Jouw vader was ook niet thuis toen hij om het leven kwam. Je hebt wel eens iemand gezien van de andere stam, hij droeg op dat moment zwarte kledij. Je weet ook dat je vader iemand belangrijk was binnen zijn stam, zoals een sjeik (CGVS, 9-10). Omwille van deze stamproblemen vrees jij dat jouw moeder ook zou worden vermoord als ze nog in Irak zou blijven (CGVS, p. 11). Gezien jouw jeugdige leeftijd kan redelijkerwijze worden aangenomen dat jij niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt om de vrees in jouw hoofde bij terugkeer naar jouw land van herkomst op zelfstandige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Uit jouw verklaringen blijkt bovendien dat je niet op de hoogte bent van verschillende aspecten van jouw vluchtrelaas (CGVS, p. 9-

12). Daarom werd bij de beoordeling van jouw nood aan internationale bescherming rekening gehouden met de verklaringen van jouw moeder ten aanzien van de Griekse autoriteiten. Aangezien van een verzoeker verwacht kan worden dat hij ten aanzien van de autoriteiten van elk land waar hij om internationale bescherming verzoekt gelijklopende verklaringen aflegt, in het bijzonder over de kernelementen van zijn verzoek, waaronder zijn identiteit, nationaliteit, eerdere verblijfplaatsen, reisroute en vluchtmotieven, kunnen de verklaringen van jouw moeder ten aanzien van de Griekse autoriteiten immers aangewend worden om jouw nood aan bescherming ten aanzien van jouw herkomstland Irak te beoordelen. Te meer omdat jouw moeder bij de Griekse autoriteiten ook in jouw hoofde als begeleide minderjarige om internationale bescherming verzocht (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier).

Uit de verklaringen van jouw moeder ten aanzien van de Griekse autoriteiten blijkt dat jullie jullie herkomstland Irak verlieten in november 2018 vanwege het stammenconflict waarin jouw vader betrokken was. Ten gevolge van dit conflict was jouw moeder reeds gescheiden van je vader. Later kwam je vader hierdoor om het leven. Je moeder had schrik haar kinderen te verliezen aan de familie van jouw vader. Zij niet kon blijven rekenen op financiële steun van haar eigen familie en daarnaast werd zij door haar familie niet toegelaten te hertrouwen (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 3-6). Haar vrees ten opzichte van Irak is bijgevolg tweeledig: zij vreest enerzijds dat haar kinderen zullen worden ingelijfd in de stam van haar echtgenoot, jouw vader, om zijn dood te wreken, en anderzijds vreest ze haar eigen familie – meer bepaald haar broers – omdat ze wilde hertrouwen (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 8).

Uit de verklaringen van jouw moeder voor de Griekse autoriteiten kan echter worden besloten dat zij er niet in slaagt een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in haar hoofde aannemelijk te maken.

Wat betreft het motief aangaande het stammenconflict besluit het CGVS dat de verklaringen van jouw moeder hierover niet weten te overtuigen. Zo verklaarde zij ten aanzien van de Griekse autoriteiten op 4 februari 2020 dat haar echtgenoot, jouw vader, iemand gedood had ten tijde van Saddam. Onder Saddam was het niet mogelijk geweest het probleem tussen de stammen op te lossen. Het is wel tot een ontmoeting gekomen waarbij de stam van jouw vader de stam van het slachtoffer een aanbod deed, dat door hen echter niet aanvaard werd. Jaren gingen voorbij waarin jouw ouders niks meer hoorden van de ouders van het slachtoffer, tot zij jouw vader opnieuw opmerkten terwijl hij aan het werk was en de ruzie weer oplaaide (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 3). Om eigen problemen met de stam van het slachtoffer te vermijden, besloten de ouders van je moeder dat zij moest scheiden van jouw vader, wat ook gebeurde (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 4). Vier à vijf maanden later vernam je moeder dat je vader vermoord was. Gezien het opmerkelijke tijdsverloop tussen het moment waarop jouw vader de moord die aan de basis van het stammenconflict lag, gepleegd had en het moment waarop hij uiteindelijk zelf het slachtoffer werd van de rivaliserende stam kan echter maar moeilijk geloof worden gehecht aan de verklaringen van jouw moeder hierover. Zij verklaarde namelijk meer specifiek dat jouw vader die moord in 1996 gepleegd had. Na de val van het Saddam-regime kwamen de stammen opnieuw met elkaar in confrontatie. Onder Saddam hadden de stammen immers geen macht, maar nadien kwamen ze weer los. Uiteindelijk begonnen de dreigementen pas in 2016. Eind 2017 – begin 2018 werd jouw vader vervolgens gedood (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 7). Indien jouw vader echter reeds in 1996 een moord pleegde, komt het bevreemdend over dat men pas in 2016 opnieuw overging tot bedreigingen aan je vaders adres en pas ten vroegste eind 2017 effectief wraak heeft genomen. Jouw moeder werd met deze onaannemelijkheid dan ook geconfronteerd tijdens haar gesprek met de Griekse asielinstantie en verklaarde toen dat stammen nu eenmaal vasthouden aan de traditie en dat de vendetta voor altijd standhoudt. Hoewel dergelijke tradities bestaan en jarenlang kunnen aanslepen, blijft de vraag waarom jouw vader dan niet eerder gestraft werd onbeantwoord. Zij verklaarde hierover namelijk verder dat de familie van het vermoorde slachtoffer in dezelfde streek woonde als jouw vader, maar onder Saddam een onderlinge confrontatie tussen de stammen niet mogelijk was, zoals zij ook eerder verklaard had (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 6-7). Deze verklaring volstaat echter niet. Zoals blijkt uit de beschikbare informatie toegevoegd aan jouw administratief dossier, viel het regime van Saddam namelijk reeds in het jaar 2003. Tribale vendetta's en machtsconflicten laaiden kort nadien opnieuw op. Dit maakt het zeer onaannemelijk dat jouw vader pas jaren later opnieuw in het vizier kwam van de stam waarmee reeds in 1996 problemen ontstonden én die volgens jouw moeder in dezelfde streek woonde. Jouw moeder blijkt dan ook geen enkele verklaring te hebben voor de vaststelling dat het

stammenprobleem dat je vader zou gehad hebben en geleid zou hebben tot zijn overlijden pas in 2016 opnieuw voor problemen zorgde, wat de geloofwaardigheid hiervan reeds ernstig in het gedrang brengt. Ook de vaststelling dat je moeder niet meer specifiek kan aangeven wanneer jouw vader om het leven kwam, maar zich beperkt tot haar verklaring dat het eind 2017 – begin 2018 gebeurde, is opmerkelijk. Te meer omdat ze verklaarde dat ze onmiddellijk na de dood van jouw vader geld ging vragen bij haar eigen familie. Voorheen stuurde jouw vader zelf nog geld naar jouw moeder voor het huishouden, ook al waren ze gescheiden (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 4). De twijfels over de geloofwaardigheid van de stamproblemen die je vader zou gehad hebben, worden hierdoor verder bevestigd.

Daarnaast blijkt jouw moeder tegenover de Griekse autoriteiten totaal onwetend te zijn over enerzijds de stam met wie jouw vader dat probleem had en anderzijds het slachtoffer dat zij wilden wreken. Het enige wat zij hierover zegt, is dat haar echtgenoot verwickeld was in een jongerenruzie (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 6, 8). Zij verklaarde echter zelf op de hoogte te zijn gekomen van het probleem toen het regime van Saddam was gevallen, wat zoals eerder gesteld in 2003 gebeurde (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 6). Ze zou daarnaast ook weet hebben van een ontmoeting tussen beide stammen, een poging om het probleem op te lossen, en dat de stam een kind van haar opeiste om te doden (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 3-4). Aangezien die stam haar echtgenoot meer dan een jaar lang had bedreigd met de dood tot gevolg, een kind van haar opeiste en deze gebeurtenissen geleid hadden tot een echtscheiding die haar verdere problemen met haar eigen familie had veroorzaakt, kan minstens van jouw moeder verwacht worden dat zij duidelijkheid kan scheppen over welke stam het gaat. Zij gaf tijdens haar interview voor de Griekse asielinstanties echter aan hierover niks te weten. Vreemd genoeg gaf zij dan wel informatie over de stammen die voor problemen zorgden aan jouw advocaat. Op 16 april 2020 ontving het CGVS namelijk een bericht van je advocaat waarin werd aangegeven dat jouw moeder bijkomende informatie betreffende het stammenprobleem had doorgegeven. Hierin wordt vermeld dat het om de clans K.(...) en S.(...) zou gaan (zie correspondentie meester G.(...), 16 april 2020). Er kan echter niet worden ingezien waarom jouw moeder voor de Griekse autoriteiten expliciet verklaarde dat zij, noch iemand anders wist welke stam haar echtgenoot gedood heeft indien zij in werkelijkheid wel zou weten om welke stammen of clans het zou gaan. Haar onwetendheid en tegenstrijdige verklaringen hierover wijzen bijgevolg verder op de ongeloofwaardigheid van dit motief. Het is in deze evenzeer opmerkelijk dat jouw moeder aan jouw advocaat meldde dat jullie Turkije dienden te verlaten omdat de stammen met wie jullie problemen hebben jullie ook daar gevonden hadden, aangezien er in Turkije veel Irakezen leven, die jouw moeder kenden (zie correspondentie meester G.(...), 16 april 2020). Ook hiervan maakte ze ten aanzien van de Griekse asielinstanties geen melding. Ze beperkte zich voor de Griekse autoriteiten tot de verklaring dat ze vanuit Erbil met een auto tot aan de grens werd gebracht. Aan de grens zag ze veel volk, ook gezinnen. Ze begon met hen mee te wandelen. Na een tijdje kwam er een andere auto en die bracht jullie naar een andere locatie. Anderhalve dag later bevonden jullie zich aan de grens. Jouw moeder heeft 10 dagen in Turkije gewacht tot iemand haar opbelde en zei dat er iemand zou passeren die haar over de grens naar Griekenland zou zetten, aldus haar verklaringen ten overstaan van de Griekse asielinstanties (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 5). Ook op dit punt zijn haar verklaringen dus erg volatiel, wat de ongeloofwaardigheid ervan slechts verder onderstreept.

Het CGVS besluit dan ook dat jouw moeder er niet in slaagt het stammenprobleem van jouw vader aannemelijk te maken. Dit heeft tot gevolg dat er niet kan worden ingezien waarom zij zelf of haar kinderen, jij en je broers, problemen zouden hebben met een andere stam en hierdoor iets te vrezen hebben bij een terugkeer naar Irak. Bovendien schept zij hierdoor geen duidelijkheid over de oorzaak van het overlijden van jouw vader, wat doet twifelen aan haar verklaringen dat jouw vader wel degelijk zou overleden zijn. Zij legde namelijk ook geen enkel begin van bewijs neer van dit overlijden, zoals een overlijdensakte (zie verder), wat wel degelijk van haar verwacht kan worden.

Jouw moeder verklaarde eveneens te vrezen haar kinderen te verliezen aan de familie van jouw vader. In de eerste plaats kan hierover worden vastgesteld dat jouw moeders verklaringen wat betreft de oorzaak van de scheiding tussen haarzelf en jouw vader niet weten te overtuigen. Zij verklaarde namelijk dat haar ouders haar zeiden te scheiden van je vader zodat het duidelijk zou zijn voor de vijandige stam dat zij geen familie meer is van hem (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 4). De ouders van het slachtoffer van jouw vader hadden daarnaast verwittigd dat zij zich op één van de kinderen zouden wreken indien ze jouw vader niet vonden (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 4-7). Zoals reeds eerder werd gemotiveerd, is het probleem met de stam niet geloofwaardig, waardoor het reeds te betwijfelen valt dat

jouw moeder om die reden van je vader zou gescheiden zijn. Daarnaast zijn de motieven die zij geeft voor die scheiding, namelijk zichzelf en de kinderen in veiligheid brengen, ook om volgende redenen niet aannemelijk. Noch jouw moeder, noch haar zonen waren op dat moment namelijk een doelwit van de rivaliserende stam. Uit info toegevoegd aan jouw administratief dossier blijkt immers dat bij dergelijke bloedwraak tussen stammen in de eerste plaats mannelijke familieleden gevisieerd worden; vrouwen en kinderen worden volgens de traditie uitgesloten en enkel zeer uitzonderlijk ook het slachtoffer. Wat betreft vrouwen gaat het daarbij over het uithuwelijken ter compensatie van het veroorzaakte leed. Hierdoor is het niet aannemelijk dat de ouders van jouw moeder haar lieten scheiden van je vader opdat zij op die manier niet het slachtoffer kon worden van het stammenconflict. Zij zou volgens de beschikbare informatie namelijk geen doelwit zijn geweest dat het verlies van de rivaliserende stam kon compenseren. Daarnaast blijkt uit deze info dat ook kinderen niet meteen slachtoffer worden, wat betekent dat jij en je broers op dat moment geen gevaar zouden hebben gelopen. Bovendien zorgt een scheiding er helemaal niet voor dat de band tussen jou, je broers en je vader niet langer bestaat, wat het onaannemelijk maakt dat deze scheiding jullie – in de toekomst – zou veilig stellen. Deze vaststellingen maken dan ook dat de reden die jouw moeder opwierp voor de scheiding tussen haar en jouw vader totaal niet geloofwaardig is. Opnieuw moet daarbij worden opgemerkt dat zij geen enkel bewijs voorlegt van de scheiding, terwijl zij verklaarde dat er wel degelijk een document van de scheiding werd opgemaakt (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 7). Bovenstaande vaststellingen maken dat ook aan de omstandigheden van de scheiding van jouw ouders geen geloof kan worden gehecht. Waar jouw moeder verklaarde te vrezen dat jullie door de stam van jouw vader zullen worden opgeëist omwille van de scheiding met en het overlijden van jouw vader, moet in de eerste plaats dus reeds worden gesteld dat noch de omstandigheden van de vermeende moord op jouw vader, noch de omstandigheden met betrekking tot de scheiding tussen jouw ouders geloofwaardig worden geacht. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat jouw ooms langs vaderszijde jou of één van jouw broers zouden willen inlijven om jouw vader te wreken. Bovendien verklaarde je moeder verder dat zij via de rechtbank het ouderlijk gezag over de kinderen toegewezen kreeg, maar opnieuw legde zij hierover geen enkel document neer, zoals de gerechtelijke beschikking waarover zij sprak ten aanzien van de Griekse asielinstantie (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 4).

Tot slot haalde jouw moeder aan te vrezen voor haar eigen broers. Omdat zij niet langer financieel ten laste kon zijn van haar familie na het overlijden van je vader, kreeg zij van de familie de keuze haar kinderen alsnog aan de familie van je overleden vader toe te wijzen ofwel zelf financieel in te staan voor de kinderen (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 4). Jouw moeder wou het probleem oplossen door ofwel te hertrouwen ofwel te gaan werken. Er was zelfs al een huwelijkskandidaat, een vriend van één van de broers van je moeder, die aanbood met jouw moeder te trouwen. Zij kreeg echter geen toestemming van de familie, noch om te werken, noch om te trouwen met die man aangezien zij een gescheiden vrouw was en dit bijgevolg niet toegelaten werd (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 4). Jouw moeders verklaringen omtrent de houding van haar familie blijken echter volkomen inconsistent. Zo is het reeds vreemd dat er na de eis van jouw oom langs vaderszijde om de kinderen te krijgen een ruzie ontstond tussen de broers van jouw moeder en vader – waaruit blijkt dat jouw ooms langs moederszijde net wilden vermijden dat jij en je broers bij de familie van jouw vader belandden – en zij vrijwel meteen daarna van gedacht veranderden en je moeder lieten weten dat zij de kinderen aan de familie van de vader moest geven als ze er zelf niet financieel voor kon instaan (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 4). Even vreemd is de vaststelling dat zij haar naast deze optie zouden zeggen dat ze dan maar zelf moest instaan voor de kinderen zonder haar evenwel toestemming te geven om te hertrouwen of te werken omdat zij gescheiden was – een scheiding die door haar eigen familie was voorgesteld. Enkel de jongste broer stemde volgens jouw moeder in met het huwelijk, de andere broers niet (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 4). Dergelijk gedrag houdt echter weinig steek. Uit de verdere verklaringen van je moeder blijkt bovendien dat zij nog op verschillende momenten hulp kreeg van verschillende broers of zussen, wat moeilijk te rijmen valt met haar vrees door haar broers vermoord te worden. Zo verklaarde ze dat haar jongere broer voorstelde haar verborgen te houden. Er werd later nog een woning gehuurd samen met een broer en zus en je moeder begon opnieuw te naaien om inkomsten te krijgen. Nog later hielp haar broer haar te vluchten uit het huis toen het omsingeld werd. Op een andere dag werd zij opgebeld door haar broer die haar aanspoorde te vluchten uit Irak. Zij vertrok toen naar Bagdad, waar zij contact opnam met een broer die in Bagdad woonde. Deze broer zei haar vervolgens te willen helpen daar weg te geraken (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 5). Hoewel jouw moeder tijdens haar verklaringen voor de Griekse instanties niet specificeert op welk moment het om welke broers of zussen gaat, blijkt hieruit wel degelijk dat zij door verschillende broers en zussen op verschillende momenten

geholpen werd. Aan het begin van het interview voor de Griekse asielinstanties was jouw moeder trouwens zeer onduidelijk over haar familie. Zij beweerde dat haar vader gestorven was. Haar moeder leefde nog. In totaal heeft zij 5 broers en zussen. Zij verklaarde een zus te hebben in Griekenland. Twee broers of zussen zijn vermist. Naast de zus in Griekenland is er nog een broer in Duitsland en 2 zussen in Basra (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 2). Op het einde van het interview schiep zij meer duidelijkheid. Ze verklaarde 3 broers en zussen in Irak te hebben – over vermiste broers of zussen repte zij met geen woord – en een broer in Duitsland (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 8). Dit komt overeen met wat zij verklaarde tijdens haar registratie in Griekenland, namelijk dat zij drie broers had in Irak, één zus in Griekenland en nog een zus in Irak (zie samenvattende vertaling toegevoegd aan het registratieformulier van de moeder). In elk geval kan uit haar verklaringen worden opgemaakt dat zij door een broer en zus in Basra werd geholpen, alsook door een broer die op dat moment in Bagdad verbleef. Daarnaast blijkt uit de verklaringen van je moeder in Griekenland dat zij er eerder nog gezegd had dat één van haar broers, deze die op dat moment in Duitsland zou zijn, jou in België zou komen ophalen, wat moeilijk te rijmen valt met haar verklaring dat zij met die broer niet op goede voet zou staan (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 8). Uit bovenstaande blijkt dat jouw moeders verklaringen omtrent de relatie die zij had met haar broers en zussen en haar vrees die zij voor hen zou koesteren zeer onwaarschijnlijke verklaringen aflegt. In die zin kan het CGVS dan ook besluiten dat zij haar vrees ten aanzien van haar eigen familie niet aannemelijk weet te maken. Er kan dan verder ook niet worden ingezien om welke reden er in jouw hoofde bij terugkeer naar Irak sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van jouw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit vanwege jouw familie langs moederszijde.

Voor de volledigheid merkt het CGVS nog op dat de Griekse instanties het verzoek om internationale bescherming van jouw moeder, dat als begeleide minderjarige ook in jouw naam werd ingediend, in eerste aanleg hebben afgewezen (zie informatie Griekse autoriteiten, toegevoegd aan jouw administratief dossier), wat eveneens een negatieve indicatie vormt voor jouw nood aan internationale bescherming.

De documenten die je moeder bezorgde aan het CGVS kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uit de informatie die jouw voogd en advocaat verkregen van de advocaat van je moeder in Griekenland blijkt namelijk dat zij enkel haar identiteitskaarten en deze van haar zoons heeft doorgegeven alsook haar international protection applicant card van Griekenland. Deze houden echter geen verband met de motieven die jouw moeder aanhaalde, noch met deze die je zelf aanhaalde voor het CGVS. Hoewel door het CGVS uitdrukkelijk werd gevraagd naar documenten die haar en jouw verzoek konden staven, meer bepaald in het verzoek om inlichtingen van 29 juni 2020 waarin je werd verzocht om samen met je voogd en advocaat bijkomende informatie te bezorgen, werden deze niet bezorgd. Nergens uit het asiëldossier van Griekenland, noch uit de verklaringen van haar advocaat blijkt dat zij bijkomende bewijzen aan de Griekse instanties bezorgd had (zie bericht meester G.(...) 6 augustus 2020). Het artikel dat jouw advocaat neerlegde ten slotte beschrijft de algemene situatie in jouw stad Basra in 2016, meer bepaald de conflicten tussen stammen en gewapende sjiitische groeperingen. Dergelijk artikel toont echter niet aan dat ook jij in je land van herkomst omwille van de algemene situatie destijds werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat jou betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Aangezien de stammenproblemen van jouw familie reeds niet geloofwaardig werden bevonden, toont dergelijk artikel evenmin een persoonlijke en concrete vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aan.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019** (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Iraakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Iraakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in jouw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar je afkomstig bent. Gezien jouw verklaringen met betrekking tot jouw herkomst uit Zuid-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Basra te worden beoordeeld.

Het Iraakse zuiden omvat de provincies Babil, Basra, Thi Qar, Karbala, Maysan, Muthanna, Najaf, Qadisiyah en Wasit. Uit de beschikbare informatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en de **COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020**, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, niet rechtstreeks verwikkeld waren in het offensief dat de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS) in juni 2014 inzette in Centraal-Irak. De Popular Mobilisation Forces (PMF) rekruteerden er wel tal van jongeren om ISIS in de Centraal-Iraakse provincies te bestrijden en ISIS voerde acties uit in Zuid-Iraakse provincies. Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Dit belette evenwel niet dat ISIS verder terroristische aanslagen pleegde op het Iraakse grondgebied.

De Iraakse autoriteiten hebben de controle over Zuid-Irak. De Iraqi Security Forces (ISF) en de PMF zijn er in alle provincies aanwezig. De tribale cultuur is sterk aanwezig in de zuidelijke provincies van Irak. De plaatselijke stammen spelen dan ook een belangrijke rol in elk aspect van de Zuid-Iraakse samenleving.

In Zuid-Irak is ISIS hoofdzakelijk in de provincie Babil actief. Niettegenstaande Babil in 2018 gespaard bleef van grootschalige aanslagen, voerde ISIS er in de loop van dat jaar meerdere raids uit, met name in het noordoosten langs de grens met de provincie Anbar en in de stad Jurf al-Sakhr. Bij dergelijke aanvallen werden overwegend strijders van de PMF, leden van de ISF en overheidsmedewerkers gevisieerd. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers bleef beperkt. In de periode 2019 - begin 2020 werd slechts een beperkt aantal veiligheidsincidenten in Zuid-Irak toegeschreven aan ISIS. In de provincie Babil vonden er rondom Jurf al-Sakhr nu en dan aanslagen met Improvised Explosion Devices (IED's) plaats op leden van de PMF. Jurf al-Sakhr was de enige stad met een soenitische meerderheid in de regio en staat sinds 2014 onder controle van de PMF. Door haar ligging is ze van groot strategisch belang en tot op heden krijgen de oorspronkelijke inwoners geen toelating om terug te keren. In de stad Musayyab in dezelfde provincie raakten in augustus 2019 tientallen personen gewond bij een aanslag met een IED. In september 2019 eiste ISIS een aanslag op in Kerbala, daarbij vielen twaalf doden.

Het geweld in Zuid-Irak is eerder tribaal en/of crimineel van aard. Het betreft onder meer inter-of intratribale geschillen, drugscriminaliteit en eerdergerelateerd geweld. Voornamelijk in de provincies Basra, Thi Qar en Missan geven onopgeloste geschillen aanleiding tot gewelddadige clashes tussen stammen met als inzet de controle over grond, olie-inkomsten of water. Omdat dit type geweld soms plaatsvond in residentiële gebieden, vielen er ook burgerslachtoffers te betreuren. Verder gebruiken conservatieve islamitische groepen, met name in de provincie Basra, geweld tegen zaken of personen die door hen als haram (verboden) worden beschouwd.

Sinds 2015 vinden er regelmatig manifestaties plaats in de zuidelijke provincies van Irak. Hierbij wordt het gebrek aan banen, corruptie, de slechte publieke dienstverlening en de gebrekkige drinkwatervoorziening waarmee het Iraakse zuiden kampt aangeklaagd. De sociale onrust nam in juli 2018 toe nadat Iran beslist had om de elektriciteitsbevoorrading af te sluiten. De demonstraties die toen van start gingen in de provincie Basra verspreidden zich snel naar de andere provincies, waarbij het tot gewelddadige botsingen tussen betogers en de veiligheidsdiensten kwam. De golf van betogingen in juli en september 2018 werd met geweld de kop ingedrukt. Tientallen demonstranten werden gearresteerd, verwond of gedood.

Net zoals in Bagdad vinden er vanaf 1 oktober 2019 in alle zuidelijke provincies grootschalige antiregeringsprotesten plaats waarop de verschillende Zuid-Iraakse veiligheidsactoren met buitensporig geweld reageren. Hierbij worden ernstige mensenrechtenschendingen begaan. Talrijke demonstranten worden mishandeld, gearresteerd, verwond of gedood. De aan Iran gelinkte sjiiitische milities van de PMF worden door bepaalde bronnen beschouwd als de hoofdverantwoordelijken voor het disproportioneel gebruik van geweld tegen de betogers, maar ook de Iraakse autoriteiten maken zich hieraan schuldig. Vooral in de stad Nassiriya, gelegen in de provincie Thi Qar, vinden tal van incidenten plaats en werd er buitensporig geweld gebruikt tegen demonstranten. Demonstranten zelf viseerden er partijgebouwen van de aan Iran gelieerde sjiiitische milities en infrastructuur van de olie-industrie. De plaatselijke stammencultuur speelt een belangrijke rol bij de aanhoudende betogingen in Zuid-Irak. Bepaalde stammen kozen partij voor de betogers en nemen het voortouw tijdens de demonstraties. Plaatselijke stammenleiders kondigen bloedwraak af tegen leden van de veiligheidsdiensten en de PMF die geweld plegen tegen demonstranten. Het aantal slachtoffers, doden en gewonden, dat kan gelinkt worden aan de betogingen in Zuid-Irak varieert sterk van provincie tot provincie. Het met de betogingen gelieerde geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens Iraq Body Count (IBC) ligt het aantal burgerdoden in Irak in 2019 het laagst sinds het begin van hun tellingen in 2003. Het aantal burgerslachtoffers lag de voorbije jaren in Zuid-Irak relatief gezien lager dan in de rest van Irak. Dit geldt ook voor 2019. Het aantal burgerslachtoffers dat viel bij incidenten die niet gelieerd kunnen worden aan betogingen bleef beperkt.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

*Volledigheidshalve wordt hierbij nog aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het **EASO COI Report: Irak – Internal mobility van 5***

blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden naar Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

Aldus rijst de vraag of jij persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Basra in jouw hoofdte mate verhogen dat er moet aangenomen dat jij bij een terugkeer naar Basra een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van jouw leven of persoon. Hoewel het CGVS erkent dat jij vanwege jouw jeugdige leeftijd, 11 jaar oud, mogelijks over onvoldoende onderscheidingsvermogen noch de nodige mentale capaciteiten beschikt om de gevaren van het willekeurig geweld in jouw herkomstregio in te schatten, blijkt dat jij momenteel wel degelijk nog over een netwerk beschikt te Basra waardoor jij bij een terugkeer naar Irak niet kan beschouwd worden als een alleenstaande minderjarige. Hoewel jouw moeder en je broers zich momenteel nog steeds in Griekenland zouden bevinden, beschik je daarnaast nog over een familiaal netwerk te Irak, meer bepaald je grootmoeder, ooms en tante te Basra. Gezien jouw moeder de problemen met haar (schoon)familie niet geloofwaardig kon maken, ziet het CGVS niet in om welke reden jij niet in de mogelijkheid zou zijn om je met je familie te herenigen en je daar opnieuw te vestigen. Bovendien dient nogmaals benadrukt te worden dat jouw moeder er geenszins in slaagde geloofwaardige verklaringen af te leggen omtrent het overlijden van jouw vader en de scheiding tussen jouw ouders, noch legde zij enig document neer dat dit kan aantonen. Bijgevolg kan niet zonder meer aangenomen worden dat jouw vader niet langer in leven is. Het CGVS is dan ook van oordeel dat jij, gelet op deze vaststellingen, je bij terugkeer met je familie kan herenigen en er aldus kan rekenen op hun steun en bescherming, waardoor er geen elementen voorhanden zijn die erop wijzen dat er in jouw hoofdte omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Jij noch jouw voogd of advocaat bracht enig element aan dat op het tegendeel wijst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, betwist verzoeker de motieven van de bestreden beslissing en onderneemt hij een poging om de verschillende weigeringsmotieven te weerleggen of te ontcrachten.

In een eerste onderdeel – betreffende de erkenning van de vluchtelingenstatus – verwijt verzoeker het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een gebrek aan analyse van zijn angst in het geval hij alleen zou terugkeren naar Irak. Hij zet in dit verband het volgende uiteen:

“De verwerende partij heeft zich beperkt tot het afwijzen van de verzoekers aanvraag op grond van het vermeende gebrek aan geloofwaardigheid van de verklaringen die zijn moeder aan de Griekse asielinstanties heeft gegeven.

De verwerende partij heeft dan op geen enkele wijze de vrees van verzoeker – één kind die slechts 11 jaar oud is - bij terugkeer naar Irak alleen geanalyseerd, terwijl, enerzijds, zijn moeder zich momenteel niet in Irak bevindt en, anderzijds, zijn vader is overleden.

Het is inderdaad niet omdat de verzoekers moeder een negatieve beslissing van de Griekse autoriteiten heeft gekregen, dat zij naar Irak zal terugkeren. Integendeel, is de verzoekers moeder niet van plan om terug te keren naar Irak, waar zij volhoudt dat haar leven en dat van haar kinderen in gevaar is.

Wat zijn vader betreft, bevestigt verzoeker dat hij is overleden. De praktijk van de verwerende partij - die zich beperkt tot het betwisten van de realiteit van het overlijden van verzoekers vader op de enkele grond dat zijn moeder geen informatie zou kunnen hebben verstrekken over de stam met wie zijn vader een probleem had en het slachtoffer dat zij wilden wreken - is niet aanvaardbaar. Inderdaad, in tegenstelling tot wat de verwerende partij in de bestreden beslissing suggereert, hebben de Griekse autoriteiten de verzoekers moeder nooit expliciet ondervraagd over deze stam en over dit slachtoffer. Daarentegen, was de verzoekers moeder zeer gedetailleerd gedurende haar vrije relaas voor de Griekse asielinstanties (Vertaling NPO van moeder in Griekenland, blz. 3-5). Drie van de in totaal acht pagina's van haar interview hebben betrekking op haar vrije relaas. Vervolgens gaf ze gedetailleerde antwoorden op de weinige vragen die de Griekse autoriteiten haar stelden over het stamconflict (Vertaling NPO van moeder in Griekenland, blz. 6-7). In die omstandigheden, kon de realiteit van het overlijden van verzoekers vader redelijkerwijs niet in twijfel worden getrokken.

Voor het overige herhaalt verzoeker dat hij heeft verklaard dat:

- zijn vaderlijke tantes en ooms allemaal overleden zijn (NPO, blz. 4);*
- hij heeft alleen de broer van zijn moeder - wiens identiteit hij niet kent – ontmoet (NPO, blz. 5);*
- zijn grootouders overleden zijn (NPO, blz. 5);*
- hij geen contact met Irak heeft (NPO, blz. 6).*

Verzoeker - die nog maar een kind is - zou dus bij terugkeer naar Irak door geen enkele ouder worden beschermd.

Geen analyse werd gemaakt van de mogelijke vrees voor een kind in geval van terugkeer alleen naar Irak.

Bedenken dat de jonge verzoeker redelijkerwijze kan terugkeren naar Irak – terwijl zijn vader overleden is en zijn moeder niet in Irak is en dat er geen bewijs is dat zij zal terugkeren - is geen serieuze en grondige analyse van de omstandigheden van deze zaak.

De verwerende partij moest de huidige en feitelijke situatie van de verzoeker bij terugkeer analyseren. Quod non.

Op dit moment, als hij terugkeert naar Irak, is er geen bewijs dat een verantwoordelijke persoon in staat zal zijn om voor hem te zorgen en hem te beschermen terwijl hij pas 11 jaar oud is.

Uw Raad heeft onlangs al te maken gehad met een dergelijke situatie, in het kader van een verzoek tot nietigverklaring van een bijlage 38 die werd afgegeven aan de voogd van een jonge NBMV waarvan de adoptiemoeder (kafala) illegaal in België verbleef. De Dienst Vreemdelingenzaken had geoordeeld dat er garanties waren voor opvang bij terugkeer naar het land (Marokko) aangezien de adoptiemoeder ook naar het land moest terugkeren omdat zij illegaal in België verbleef. Uw Raad heeft nochtans in dit recente zaak de ontoereikendheid van deze redenering benadrukt aangezien niets erop wijst dat de ouder daadwerkelijk naar het land van herkomst zou terugkeren (arrest 240.738 van 11 september 2020) (...)

Deze redenering kan mutatis mutandis worden toegepast op de onderhavige zaak, waarbij de verwerende partij de werkelijke en huidige situatie had moeten analyseren, meer bepaald gezien dit een risico van vervolging van een kind betreft. (...)"

Verzoeker vervolgt zijn betoog, stellende dat ten aanzien van kandidaat-vluchtelingen die minderjarig zijn - en bovendien niet-begeleid zijn - het voordeel van de twijfel in het geval van plausibele, samenhangende en geloofwaardige verklaringen zeer ruim dient te worden geïnterpreteerd. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt volgens verzoeker dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet echt rekening heeft gehouden met zijn verklaringen, die - gezien zijn zeer jonge leeftijd - niettemin nauwkeurig en samenhangend waren. Verzoeker verwijst in dit verband naar het "Handbook on procedures and criteria for determining refugee status and guidelines on international protection" van UNHCR, waaruit hij besluit dat de bewijslast voor niet-begeleide minderjarige vreemdeling flexibel dient te worden geïnterpreteerd en dat het voordeel van de twijfel ruim dient te worden geïnterpreteerd, zelfs als er weinig objectieve elementen uit het dossier naar voren komen. Verzoeker wijst erop dat deze Raad voornoemde beginselen bij een zeer groot aantal aangelegenheden heeft toegepast (bijvoorbeeld in arrest nr. 125 703 van 17 juni 2014 en arrest nr. 143 683 van 20 april 2015) en voert aan dat deze redenering ook in casu dient toegepast te worden, hetgeen echter niet is gebeurd. Verzoeker meent dat hij op basis van het voorgaande als vluchteling dient te worden erkend.

In een tweede onderdeel – betreffende de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus – hekelt verzoeker vooreerst een gebrek aan actuele informatie over de veiligheids- en economische situatie in Zuid-Irak. Wat de veiligheidssituatie in Zuid-Irak betreft, wijst verzoeker erop dat de landeninformatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, met name het *“EASO Country of Origin Report Iraq: Security Situation”* van maart 2019 en de COI Focus *“Irak - Veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak”* van 20 maart 2020, niet werd toegevoegd aan het administratief dossier. Verzoeker acht genoemde rapporten overigens niet voldoende actueel. Het Commissariaat-generaal heeft bovendien de economische situatie in Zuid-Irak eenvoudigweg niet geanalyseerd. Verzoeker hekelt dat bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met de COI Focus *“Iraq - Key socio-economic indicators for Baghdad, Basra and Erbil”* van 23 september 2020, waaruit volgens verzoeker blijkt dat er in zijn hoofde risico's bestaan om in geval van terugkeer in een situatie van extreme materiële armoede terecht te komen die onverenigbaar is met artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Verzoeker meent dan ook dat de vernietiging van de bestreden beslissing gerechtvaardigd is met het oog op aanvullende onderzoeksmaatregelen, namelijk om de informatie over de veiligheidssituatie in Zuid-Irak te actualiseren en om de informatie over de socio-economische situatie in Zuid-Irak te analyseren.

Vervolgens gaat verzoeker in op de veiligheidssituatie in Zuid-Irak en meer bepaald in Basra. Hij wijst erop dat uit de COI Focus *“Irak - Veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak”* van 20 maart 2020, waaruit hij een passage citeert, blijkt dat eind 2019 - begin 2020 in Irak, en met name in Zuid-Irak, een golf van burgerprotesten en demonstraties plaatsvond, die met geweld werden onderdrukt door het leger en de politie maar ook door pro-Iraanse milities, die ook materiële en logistieke steun kregen van Iran. De onderdrukking van deze demonstraties heeft ertoe geleid dat duizenden burgers gewond raakten en/of gearresteerd en mishandeld werden, en dat honderden burgers werden gedood. Amnesty International heeft de gewelddadige onderdrukking van deze protesten met name in Basra begin 2020 aan de kaak gesteld in het verslag *“Irak. Le bilan des manifestations s'alourdit alors que les forces de sécurité reprennent leur violente répression”* van 23 januari 2020. Uit de COI Focus *“Iraq - Key socio-economic indicators for Baghdad, Basra and Erbil”* van 23 september 2020 blijkt dat deze protesten en hun onderdrukking werden hervat na twee maanden van rust. Op 7 mei 2020 werd de nieuwe Iraakse regering beëdigd. In een open brief aan de nieuwe eerste minister Mustafa al-Kadhimi uitte Amnesty International *“zijn bezorgdheid over het gebrek aan verantwoordelijkheid voor de gewelddadige reactie van de autoriteiten op de protesten van 2019 en begin 2020, de nasleep van het conflict tegen de gewapende groepering die zichzelf de islamitische staat (EI) noemt, en COVID-19 en het huiselijk geweld”* (Amnesty International, *“Irak. Le nouveau gouvernement doit placer les droits humains au coeur de sa politique”*, 8 mei 2020). In deze brief wordt ook ingegaan op verschillende kwesties in verband met het conflict tegen IS zoals de collectieve bestraffing van ontheemde Irakezen die in verband worden gebracht met IS, de benarde situatie van duizenden mannen en jongens die het slachtoffer waren van gedwongen verdwijningen door de veiligheidstroepen tijdens het conflict en de straffeloosheid voor schendingen van de mensenrechten door alle partijen in het conflict. In het licht van deze vaststelling is het duidelijk dat de situatie in zijn regio van herkomst bijzonder gespannen is, aldus verzoeker, die stelt dat er dus grote zorgvuldigheid dient te worden betracht. Verzoeker voegt hieraan toe dat de cijfers in het laatste *“EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation”* van oktober 2020, waarmee de verwerende partij geen rekening heeft gehouden - niet langer geruststellend zijn. Verzoeker meent op basis van dit rapport te kunnen betwijfelen dat de Iraakse autoriteiten nog steeds de politieke en administratieve controle over Basra hebben. Hij is dan ook de mening toegedaan dat, rekening houdend met alle vormen van geweld in Zuid-Irak, kan worden geconcludeerd dat er sprake is van willekeurig geweld en dat hij aldus, in tegenstelling tot wat het Commissariaat-generaal beweert, een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar zijn land.

Indien deze Raad zou vaststellen dat er in Basra geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c), leidt het volgens verzoeker geen twijfel dat een terugkeer naar zijn land van herkomst hem zou blootstellen aan foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen zoals bepaald in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Hij verwijst in dit verband opnieuw naar hoger aangehaalde COI Focus *“Iraq - Key socio-economic indicators for Baghdad, Basra and Erbil”*, waaruit onder meer blijkt dat de Iraakse economie een van de zwakste ter wereld is, dat de toegang tot onderwijs voor kinderen die terugkeren naar Irak gecompliceerd is, vooral wanneer ze hun vader hebben verloren, dat kinderarbeid een echt probleem is in Irak, onder andere in Basra, en dat ook rekrutering van kinderen door IS of door de staat gelieerde strijdkrachten reëel is. Verzoeker besluit op basis van dit verslag dat er in zijn hoofde risico's bestaan om in geval van terugkeer in een situatie van extreme materiële armoede of van socio-economische onzekerheid terecht te komen die onverenigbaar

is met artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en dat hij aldus een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandeling zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar zijn land. Hij meent dan ook dat hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. Nieuwe elementen

Op 8 april 2021 laat verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota geworden waarin volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht: het rapport *“EASO Country Guidance Note: Iraq”* van januari 2021 en het rapport *“EASO Country of Origin Information Report Iraq: Security situation”* van oktober 2020.

2.3. Voorafgaande opmerking

De Raad benadrukt vooreerst dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste toelichting geeft op welke manier hij de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in hoe de aangehaalde artikelen zouden geschonden zijn. Artikel 48 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die daartoe worden gesteld door de internationale overeenkomsten die België binden, als vluchteling kan worden erkend. Artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend. Het betreffen echter algemeen geformuleerde artikelen, die het recht op asiel of op subsidiaire bescherming voor bepaalde personen omschrijven doch geenszins een automatisme inhouden voor personen die zich op de Vluchtelingenconventie juncto artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of op artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet beroepen om asiel dan wel subsidiaire bescherming te verkrijgen.

2.4.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming geweigerd omdat (i) gezien zijn jeugdige leeftijd redelijkerwijs kan worden aangenomen dat hij niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt om de vrees in zijn hoofd bij terugkeer naar Irak op zelfstandige en volwaardige wijze uiteen te zetten, daarom bij de beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming rekening werd gehouden met de verklaringen van zijn moeder ten aanzien van de Griekse autoriteiten doch, (1) zijn moeder er niet in slaagt het stammenprobleem van zijn vader aannemelijk te maken, zoals uitvoerig wordt toegelicht, dit tot gevolg heeft dat er niet kan worden ingezien waarom zij zelf of haar kinderen – verzoeker en zijn broers – problemen zouden hebben met een andere stam en hierdoor iets te vrezen hebben bij een terugkeer naar Irak, zij bovendien hierdoor geen duidelijkheid schept over de oorzaak van het overlijden van verzoekers vader, wat doet twifelen aan haar verklaringen dat verzoekers vader wel degelijk zou overleden zijn, temeer zij ook geen enkel begin van bewijs neerlegt van dit overlijden, zoals een overlijdensakte, wat wel degelijk van haar verwacht kan worden, (2) zijn moeder ongeloofwaardige verklaringen aflegt wat betreft de reden van de scheiding tussen haarzelf en verzoekers vader, waarvan zij bovendien geen enkel bewijs voorlegt, en aangezien noch de omstandigheden van de vermeende moord op zijn vader, noch de omstandigheden met betrekking tot de scheiding tussen zijn ouders geloofwaardig worden geacht, niet kan worden aangenomen dat zijn ooms langs vaderszijde hem of een van zijn broers zou willen inlijven om zijn vader te wreken, en zijn moeder bovendien verklaarde dat zij via de rechtbank het ouderlijk gezag over de kinderen toegewezen kreeg maar zij hierover opnieuw geen enkel document neerlegt, (3) zijn moeder, die door verschillende broers en zussen op verschillende momenten geholpen werd, zeer onwaarschijnlijke verklaringen aflegt omtrent de relatie die zij had met haar broers en zussen en de vrees die zij voor hen zou koesteren en, aangezien zij haar vrees ten aanzien van haar eigen familie niet aannemelijk weet te maken, verder ook niet kan worden ingezien om welke reden er in hoofd van verzoeker bij terugkeer naar Irak sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van zijn leven, vrijheid en/of fysieke integriteit vanwege zijn familie langs moederszijde en (4) de Griekse instanties het verzoek om internationale bescherming van zijn moeder, dat als begeleide minderjarige ook in zijn naam werd ingediend, in eerste aanleg hebben afgewezen, wat eveneens een negatieve indicatie vormt voor zijn

nood aan internationale bescherming, (ii) de documenten die zijn moeder bezorgde aan het CGVS bovenstaande vaststellingen niet kunnen wijzigen daar de identiteitskaarten van haar en haar zoons en de *international protection applicant card* van Griekenland geen verband houden met de asielmotieven die zijn moeder aanhaalde, noch met deze die hij zelf aanhaalde voor het CGVS, en het artikel dat zijn advocaat neerlegde de algemene situatie in de stad Basra in 2016 beschrijft, meer bepaald de conflicten tussen stammen en gewapende sjiitische groeperingen, doch dergelijk artikel niet aantoonde dat ook verzoeker in zijn land van herkomst omwille van de algemene situatie destijds werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat en, aangezien de stammenproblemen van zijn familie reeds niet geloofwaardig werden bevonden, dergelijk artikel evenmin een persoonlijke en concrete vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aantoonde en (iii) uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie blijkt dat er voor burgers in Zuid-Irak thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat, uit de beschikbare informatie bovendien blijkt dat personen die naar Irak wensen terug te keren via de internationale luchthavens van Basra en Najaf naar hun bestemming in Zuid-Irak kunnen reizen zonden dat zij via Centraal-Irak moeten reizen en hij nog over een netwerk beschikt te Basra waardoor hij bij een terugkeer naar Irak niet kan beschouwd worden als een alleenstaande minderjarige, zijn moeder bovendien de problemen met haar (schoon)familie niet geloofwaardig kon maken en zij er evenmin in slaagde geloofwaardige verklaringen af te leggen omtrent het overlijden van verzoekers vader en de scheiding tussen zijn ouders, noch enig document neerlegde dat dit kan aantonen en het CGVS dan ook van oordeel is dat hij zich bij terugkeer met zijn familie kan herenigen en er aldus kan rekenen op hun steun en bescherming, waardoor er geen elementen voorhanden zijn die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, en hij noch zijn voogd of advocaat enig element aanbracht dat op het tegendeel wijst.

2.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 22 oktober 2020 (CG nr. 1914676), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.5. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.6. In de bestreden beslissing wordt vooreerst toegelicht als volgt: *“Uit jouw verklaringen blijkt dat jij jouw stad Basra en jouw land Irak verlaten hebt samen met jouw moeder en broers kort nadat jouw vader ten gevolge van een oud stammenconflict om het leven kwam (CGVS, p. 9). Wat precies de oorzaak was van dit stammenconflict, weet je niet. Ook over de rivaliserende stam die de dood van je vader veroorzaakte, kan je niks vertellen. Je hebt zelf nooit iets gemerkt van de problemen. Jouw vader was ook niet thuis toen hij om het leven kwam. Je hebt wel eens iemand gezien van de andere stam, hij droeg op dat moment zwarte kledij. Je weet ook dat je vader iemand belangrijk was binnen zijn stam, zoals een sjeik (CGVS, 9-10). Omwille van deze stamproblemen vrees jij dat jouw moeder ook zou worden vermoord als ze nog in Irak zou blijven (CGVS, p. 11). Gezien jouw jeugdige leeftijd kan redelijkerwijze worden aangenomen dat jij niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt om de vrees in jouw hoofde bij terugkeer naar jouw land van herkomst op zelfstandige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Uit jouw verklaringen blijkt bovendien dat je niet op de hoogte bent van verschillende aspecten van jouw vluchtrelaas (CGVS, p. 9-12). Daarom werd bij de beoordeling van jouw nood aan internationale bescherming rekening gehouden met de verklaringen van jouw moeder ten aanzien van de Griekse autoriteiten. Aangezien van een verzoeker verwacht kan worden dat hij ten aanzien van de autoriteiten van elk land waar hij om internationale bescherming verzoekt gelijklopende verklaringen aflegt, in het bijzonder over de kernelementen van zijn verzoek, waaronder zijn identiteit, nationaliteit, eerdere verblijfplaatsen, reisroute en vluchtmotieven, kunnen de verklaringen van jouw moeder ten aanzien van de Griekse autoriteiten immers aangewend worden om jouw nood aan bescherming ten aanzien van jouw herkomstland Irak te beoordelen. Te meer omdat jouw moeder bij de Griekse autoriteiten ook in jouw hoofde als begeleide minderjarige om internationale bescherming verzocht (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier).”*

Het voorgaande neemt echter niet weg dat redelijkerwijs mag worden verwacht dat verzoeker, ondanks zijn jonge leeftijd, op de hoogte is van een aantal zaken die tot zijn dagdagelijkse leefomgeving behoren. Zo werd aan verzoeker gevraagd wat het beroep van zijn vader was, waarop hij antwoordde: *“In metaal werkte hij, een smid. Waar deed hij dat? Hij had een garage, in Basra zelf, in de souk. Heeft hij ooit iets anders gedaan? Nee, alleen dit.”* (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). Verzoekers moeder verklaarde daarentegen dat de vader van haar kinderen slager en vee- en vleeshandelaar was, wat toch geheel iets anders is (administratief dossier, vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten dd. 4 februari 2020, p. 3 en p. 6). Volgens verzoeker heeft zijn moeder nooit gewerkt (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). Nochtans verklaarde zijzelf dat zij werkte als naaister (administratief dossier, vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten dd. 4 februari 2020, p. 3, p. 5 en p. 7). Vervolgens beweert verzoeker dat zijn grootouders overleden zijn en dat hij hen nooit heeft gekend. Ook beweert verzoeker dat al zijn ooms en tantes langs vaderszijde eveneens overleden zijn en dat hij hen evenmin heeft gekend. Tevens stelt hij niet te weten hoeveel broers en zussen zijn moeder heeft. Hij stelt slechts één oom langs moederszijde te kennen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4-5). Nochtans blijkt uit de verklaringen die verzoekers moeder heeft afgelegd voor de Griekse asielinstanties dat haar vader weliswaar overleden is doch haar moeder nog in leven is, net zoals haar broers en zussen. Ze verklaarde 3 broers en zussen in Irak (Basra) te hebben, een zus in Griekenland en een broer in Duitsland. Blijkens de verklaringen van verzoekers moeder vertrok haar voormalige echtgenoot eens de problemen opnieuw begonnen, waarop zijzelf met haar kinderen bij haar ouders ging inwonen. Vier à vijf maanden later zouden zij vernomen hebben dat haar voormalige echtgenoot werd vermoord. Voorts leest de Raad in de verklaringen van verzoekers moeder: *“De broer van mijn echtgenoot – oom van mijn kinderen, langs vaderszijde – is een stamhoofd en beweerde dat de kinderen tot zijn stam behoorden en dus één van hen was, en dat het oudste kind man genoeg was om een wapen te dragen. (...) Er kwam ruzie in het belang van de kinderen, tussen enerzijds mijn broers en anderzijds de ooms van mijn kinderen, langs vaderszijde.”* Zij voegde hier nog aan toe dat de rechtbank haar uiteindelijk het ouderlijk gezag heeft toegewezen over haar kinderen en dat zij vervolgens opnieuw bij haar ouders ging inwonen (administratief dossier, vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten dd. 4 februari 2020, p. 2, p. 4 en p. 8). Uit het geheel van deze verklaringen blijkt aldus, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, dat zijn ooms langs vaderszijde wel degelijk nog in leven zijn. Het zijn overigens net deze ooms die verzoekers moeder stelt te vrezen in geval van terugkeer naar Irak: *“Wat is de reden dat u vandaag niet wilt terugkeren naar uw land? Als ik zou terugkeren, dan gaat de oom van mijn kinderen, langs vaderszijde, die kinderen van mij afpakken. Hij gaat de kinderen inlijven in de stam van hun vader (mijn voormalige echtgenoot) omdat die vader van hen werd gedood en dus gewroken moet worden (...)”* (administratief dossier, vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten dd. 4 februari 2020, p. 2, p. 8). Dat verzoeker zijn grootouders overleden zijn en hij hen nooit heeft gekend, kan het voorgaande indachtig evenmin ernstig worden volgehouden. Het lijkt er aldus op dat verzoeker, die uitdrukkelijk stelt dat hij op vraag van zijn moeder naar België is gekomen om te proberen toestemming te krijgen om de rest van het gezin naar hier te laten komen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6), zich een profiel poogt aan te meten als alleenstaande minderjarige in geval van terugkeer naar Irak, zoals ook overduidelijk tot uiting komt in het verzoekschrift. Uit de verklaringen die zijn moeder heeft afgelegd ten overstaan van de Griekse asielinstanties blijkt echter duidelijk dat het gezin wel degelijk nog over een familiaal netwerk beschikt in Basra.

De Raad leest evenwel in de verklaringen die verzoekers moeder heeft afgelegd ten aanzien van de Griekse autoriteiten dat zij haar schoonfamilie en haar eigen familie stelt te vrezen in geval van terugkeer naar Irak. Uit deze verklaringen blijkt dat verzoeker samen met zijn moeder en zijn broers Irak heeft verlaten in november 2018 vanwege het stammenconflict waarin zijn vader betrokken was. Ten gevolge van dit conflict was de moeder van verzoeker reeds gescheiden van zijn vader. Later kwam zijn vader hierdoor om het leven. De moeder van verzoeker had schrik om haar kinderen te verliezen aan de familie van zijn vader. Zij kon naar eigen zeggen niet blijven rekenen op financiële steun van haar eigen familie en daarnaast werd het haar door haar familie niet toegelaten om te hertrouwen. De vrees die verzoekers moeder schetst ten opzichte van Irak is bijgevolg tweeledig: zij vreest enerzijds dat haar kinderen, waaronder verzoeker, zullen worden ingelijfd in de stam van haar echtgenoot, de vader van verzoeker, om diens dood te wreken, en anderzijds vreest ze haar eigen familie – meer bepaald haar broers – omdat ze wilde hertrouwen.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt in de bestreden beslissing dat de moeder van verzoeker er niet in slaagt het stammenprobleem aannemelijk te maken waarin haar echtgenoot verwickeld zou zijn geweest, dat zij hierdoor bovendien geen duidelijkheid schept over de oorzaak van het overlijden van verzoekers vader en dat dienvolgens zelfs kan getwijfeld worden aan het

feit dat de vader van verzoeker wel degelijk zou overleden zijn, temeer de moeder van verzoeker geen enkel begin van bewijs neerlegt van dit overlijden. In het verzoekschrift bevestigt verzoeker slechts dat zijn vader is overleden, waarmee hij echter geen argumenten bijbrengt die een ander licht kunnen werpen op de motieven van de bestreden beslissing waar terecht het volgende wordt overwogen: *“Wat betreft het motief aangaande het stammenconflict besluit het CGVS dat de verklaringen van jouw moeder hierover niet weten te overtuigen. Zo verklaarde zij ten aanzien van de Griekse autoriteiten op 4 februari 2020 dat haar echtgenoot, jouw vader, iemand gedood had ten tijde van Saddam. Onder Saddam was het niet mogelijk geweest het probleem tussen de stammen op te lossen. Het is wel tot een ontmoeting gekomen waarbij de stam van jouw vader de stam van het slachtoffer een aanbod deed, dat door hen echter niet aanvaard werd. Jaren gingen voorbij waarin jouw ouders niks meer hoorden van de ouders van het slachtoffer, tot zij jouw vader opnieuw opmerkten terwijl hij aan het werk was en de ruzie weer oplaaide (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 3). Om eigen problemen met de stam van het slachtoffer te vermijden, besloten de ouders van je moeder dat zij moest scheiden van jouw vader, wat ook gebeurde (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 4). Vier à vijf maanden later vernam je moeder dat je vader vermoord was. Gezien het opmerkelijke tijdsverloop tussen het moment waarop jouw vader de moord die aan de basis van het stammenconflict lag, gepleegd had en het moment waarop hij uiteindelijk zelf het slachtoffer werd van de rivaliserende stam kan echter maar moeilijk geloof worden gehecht aan de verklaringen van jouw moeder hierover. Zij verklaarde namelijk meer specifiek dat jouw vader die moord in 1996 gepleegd had. Na de val van het Saddam-regime kwamen de stammen opnieuw met elkaar in confrontatie. Onder Saddam hadden de stammen immers geen macht, maar nadien kwamen ze weer los. Uiteindelijk begonnen de dreigementen pas in 2016. Eind 2017 – begin 2018 werd jouw vader vervolgens gedood (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 7). Indien jouw vader echter reeds in 1996 een moord pleegde, komt het bevreemdend over dat men pas in 2016 opnieuw overging tot bedreigingen aan je vaders adres en pas ten vroegste eind 2017 effectief wraak heeft genomen. Jouw moeder werd met deze onaannemelijkheid dan ook geconfronteerd tijdens haar gesprek met de Griekse asielinstantie en verklaarde toen dat stammen nu eenmaal vasthouden aan de traditie en dat de vendetta voor altijd standhoudt. Hoewel dergelijke tradities bestaan en jarenlang kunnen aanslepen, blijft de vraag waarom jouw vader dan niet eerder gestraft werd onbeantwoord. Zij verklaarde hierover namelijk verder dat de familie van het vermoorde slachtoffer in dezelfde streek woonde als jouw vader, maar onder Saddam een onderlinge confrontatie tussen de stammen niet mogelijk was, zoals zij ook eerder verklaard had (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 6-7). Deze verklaring volstaat echter niet. Zoals blijkt uit de beschikbare informatie toegevoegd aan jouw administratief dossier, viel het regime van Saddam namelijk reeds in het jaar 2003. Tribale vendetta's en machtsconflicten laaiden kort nadien opnieuw op. Dit maakt het zeer onaannemelijk dat jouw vader pas jaren later opnieuw in het vizier kwam van de stam waarmee reeds in 1996 problemen ontstonden én die volgens jouw moeder in dezelfde streek woonde. Jouw moeder blijkt dan ook geen enkele verklaring te hebben voor de vaststelling dat het stammenprobleem dat je vader zou gehad hebben en geleid zou hebben tot zijn overlijden pas in 2016 opnieuw voor problemen zorgde, wat de geloofwaardigheid hiervan reeds ernstig in het gedrang brengt. Ook de vaststelling dat je moeder niet meer specifiek kan aangeven wanneer jouw vader om het leven kwam, maar zich beperkt tot haar verklaring dat het eind 2017 – begin 2018 gebeurde, is opmerkelijk. Te meer omdat ze verklaarde dat ze onmiddellijk na de dood van jouw vader geld ging vragen bij haar eigen familie. Voorheen stuurde jouw vader zelf nog geld naar jouw moeder voor het huishouden, ook al waren ze gescheiden (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 4). De twijfels over de geloofwaardigheid van de stamproblemen die je vader zou gehad hebben, worden hierdoor verder bevestigd.*

Daarnaast blijkt jouw moeder tegenover de Griekse autoriteiten totaal onwetend te zijn over enerzijds de stam met wie jouw vader dat probleem had en anderzijds het slachtoffer dat zij wilden wreken. Het enige wat zij hierover zegt, is dat haar echtgenoot verwickeld was in een jongerenruzie (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 6, 8). Zij verklaarde echter zelf op de hoogte te zijn gekomen van het probleem toen het regime van Saddam was gevallen, wat zoals eerder gesteld in 2003 gebeurde (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 6). Ze zou daarnaast ook weet hebben van een ontmoeting tussen beide stammen, een poging om het probleem op te lossen, en dat de stam een kind van haar opeiste om te doden (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 3-4). Aangezien die stam haar echtgenoot meer dan een jaar lang had bedreigd met de dood tot gevolg, een kind van haar opeiste en deze gebeurtenissen geleid hadden tot een echtscheiding die haar verdere problemen met haar eigen familie had veroorzaakt, kan minstens van jouw moeder verwacht worden dat zij duidelijkheid kan scheppen over welke stam het gaat. Zij gaf tijdens haar interview voor de Griekse asielinstanties echter aan hierover niks te weten. Vreemd genoeg gaf zij dan wel informatie over de stammen die voor problemen zorgden aan jouw

advocaat. Op 16 april 2020 ontving het CGVS namelijk een bericht van je advocaat waarin werd aangegeven dat jouw moeder bijkomende informatie betreffende het stammenprobleem had doorgegeven. Hierin wordt vermeld dat het om de clans K.(...) en S.(...) zou gaan (zie correspondentie meester G.(...), 16 april 2020). Er kan echter niet worden ingezien waarom jouw moeder voor de Griekse autoriteiten expliciet verklaarde dat zij, noch iemand anders wist welke stam haar echtgenoot gedood heeft indien zij in werkelijkheid wel zou weten om welke stammen of clans het zou gaan. Haar onwetendheid en tegenstrijdige verklaringen hierover wijzen bijgevolg verder op de ongeloofwaardigheid van dit motief. Het is in deze evenzeer opmerkelijk dat jouw moeder aan jouw advocaat meldde dat jullie Turkije dienden te verlaten omdat de stammen met wie jullie problemen hebben jullie ook daar gevonden hadden, aangezien er in Turkije veel Irakezen leven, die jouw moeder kenden (zie correspondentie meester G.(...), 16 april 2020). Ook hiervan maakte ze ten aanzien van de Griekse asielinstanties geen melding. Ze beperkte zich voor de Griekse autoriteiten tot de verklaring dat ze vanuit Erbil met een auto tot aan de grens werd gebracht. Aan de grens zag ze veel volk, ook gezinnen. Ze begon met hen mee te wandelen. Na een tijdje kwam er een andere auto en die bracht jullie naar een andere locatie. Anderhalve dag later bevonden jullie zich aan de grens. Jouw moeder heeft 10 dagen in Turkije gewacht tot iemand haar opbelde en zei dat er iemand zou passeren die haar over de grens naar Griekenland zou zetten, aldus haar verklaringen ten overstaan van de Griekse asielinstanties (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 5). Ook op dit punt zijn haar verklaringen dus erg volatiel, wat de ongeloofwaardigheid ervan slechts verder onderstreept. Het CGVS besluit dan ook dat jouw moeder er niet in slaagt het stammenprobleem van jouw vader aannemelijk te maken. Dit heeft tot gevolg dat er niet kan worden ingezien waarom zij zelf of haar kinderen, jij en je broers, problemen zouden hebben met een andere stam en hierdoor iets te vrezen hebben bij een terugkeer naar Irak. Bovendien schept zij hierdoor geen duidelijkheid over de oorzaak van het overlijden van jouw vader, wat doet twijfelen aan haar verklaringen dat jouw vader wel degelijk zou overleden zijn. Zij legde namelijk ook geen enkel begin van bewijs neer van dit overlijden, zoals een overlijdensakte (zie verder), wat wel degelijk van haar verwacht kan worden." In zoverre verzoeker nog meent dat de Griekse autoriteiten zijn moeder nooit expliciet hebben ondervraagd over de stam met wie zijn vader een probleem had en over het slachtoffer dat zij wilden wreken, en hij betoogt dat in die omstandigheden de realiteit van het overlijden van zijn vader niet redelijkerwijs in twijfel kan worden getrokken, merkt de Raad op dat aan verzoekers moeder in het kader van haar gehoor door de Griekse asielinstanties uitdrukkelijk werd gevraagd: "Wie was het slachtoffer en waarom werd die persoon vermoord?", waarop zij niet verder kwam dan: "Mijn echtgenoot heeft me verteld dat hij verwickeld was in een jongerenruzie. Als veehouder hadden ze een wapen bij zich en zo kwam het dat de ander tijdens de ruzie werd doodgestoken met een bajonet." Aan het einde van het interview verklaarde zij bovendien expliciet dat zij niet weet welke stam haar voormalige echtgenoot heeft gedood (administratief dossier, vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten dd. 4 februari 2020, p. 6 en p. 8), niettegenstaande zij beweert dat deze stam haar echtgenoot meer dan een jaar lang had bedreigd met de dood tot gevolg en een kind van haar opeiste, en deze gebeurtenissen volgens haar geleid hadden tot een echtscheiding die haar verdere problemen met haar eigen familie had veroorzaakt. Verzoeker gaat er overigens verkeerdelijk van uit dat de dood van zijn vader in twijfel wordt getrokken, louter omwille van de onwetendheid van zijn moeder omtrent de stam met wie zijn vader een probleem had en over het slachtoffer dat zij wilden wreken. Immers, in de bestreden beslissing wordt daarnaast correct vastgesteld dat (1) het niet aannemelijk is, indien zijn vader reeds in 1996 een moord pleegde die aan de basis van het stammenconflict lag, dat de rivaliserende stam pas in 2016 opnieuw overging tot bedreigingen aan zijn adres en men pas ten vroegste eind 2017 effectief wraak heeft genomen, temeer de familie van het vermoorde slachtoffer blijkens de verklaringen van verzoekers moeder in dezelfde streek woonde als zijn vader en uit de beschikbare informatie blijkt dat kort na de val van Saddam in 2003 tribale vendetta's en machtsconflicten opnieuw oplaaiden, wat het zeer onaannemelijk maakt dat zijn vader pas jaren later opnieuw in het vizier kwam van de stam waarmee reeds in 1996 problemen ontstonden, (2) zijn moeder niet specifiek kan aangeven wanneer zijn vader om het leven kwam en zij niet verder kwam dan dat het eind 2017 – begin 2018 gebeurde en (3) zijn moeder geen enkel begin van bewijs neerlegt van het overlijden van zijn vader.

Aan het voorgaande kan nog worden toegevoegd dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij, zijn moeder en zijn broers reeds twee dagen nadat zijn vader was overleden Irak hebben verlaten. Blijkens verzoekers verklaringen bleef het gezin vervolgens gedurende een jaar in Turkije wonen, waar zij in een appartement in Afyon woonden en waar hij en zijn broers zelfs school hebben gelopen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4 en p. 7). Verzoekers moeder daarentegen verklaarde ten aanzien van de Griekse asielautoriteiten dat haar voormalige echtgenoot werd gedood eind 2017, begin 2018 en dat zij pas in november 2018 Irak hebben verlaten. Reeds in november 2018 kwamen zij aan in Griekenland, wat in overeenstemming te brengen is met

haar verklaringen waar zij verder nog liet optekenen: *“Ik heb 10 dagen in Turkije gewacht tot iemand me opbelde en zei dat er iemand zou passeren die me over de grens naar Griekenland zou zetten”*. (administratief dossier, vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten dd. 4 februari 2020, p. 3, p. 5 en p. 7). Dit valt dan weer op geen enkele manier te verenigen met de informatie die verzoekers moeder heeft doorgegeven aan zijn advocaat, waarin zij niet alleen plots wel informatie kon verschaffen over de stammen die voor problemen zorgden, doch eveneens meldde dat zij Turkije dienden te verlaten omdat de stammen met wie zij problemen hebben hen ook in Turkije gevonden hadden aangezien er in Turkije veel Irakezen leven die haar kenden. Het hoeft geen betoog dat ook deze vaststellingen bijdragen aan de volstrekte ongeloofwaardigheid van dit aspect van het asielrelaas.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voegt hier nog pertinent aan toe: *“Jouw moeder verklaarde eveneens te vrezen haar kinderen te verliezen aan de familie van jouw vader. In de eerste plaats kan hierover worden vastgesteld dat jouw moeders verklaringen wat betreft de oorzaak van de scheiding tussen haarzelf en jouw vader niet weten te overtuigen. Zij verklaarde namelijk dat haar ouders haar zeiden te scheiden van je vader zodat het duidelijk zou zijn voor de vijandige stam dat zij geen familie meer is van hem (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 4). De ouders van het slachtoffer van jouw vader hadden daarnaast verwittigd dat zij zich op één van de kinderen zouden wreken indien ze jouw vader niet vonden (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 4-7). Zoals reeds eerder werd gemotiveerd, is het probleem met de stam niet geloofwaardig, waardoor het reeds te betwijfelen valt dat jouw moeder om die reden van je vader zou gescheiden zijn. Daarnaast zijn de motieven die zij geeft voor die scheiding, namelijk zichzelf en de kinderen in veiligheid brengen, ook om volgende redenen niet aannemelijk. Noch jouw moeder, noch haar zonen waren op dat moment namelijk een doelwit van de rivaliserende stam. Uit info toegevoegd aan jouw administratief dossier blijkt immers dat bij dergelijke bloedwraak tussen stammen in de eerste plaats mannelijke familieleden geviséerd worden; vrouwen en kinderen worden volgens de traditie uitgesloten en enkel zeer uitzonderlijk ook het slachtoffer. Wat betreft vrouwen gaat het daarbij over het uithuwelijken ter compensatie van het veroorzaakte leed. Hierdoor is het niet aannemelijk dat de ouders van jouw moeder haar lieten scheiden van je vader opdat zij op die manier niet het slachtoffer kon worden van het stammenconflict. Zij zou volgens de beschikbare informatie namelijk geen doelwit zijn geweest dat het verlies van de rivaliserende stam kon compenseren. Daarnaast blijkt uit deze info dat ook kinderen niet meteen slachtoffer worden, wat betekent dat jij en je broers op dat moment geen gevaar zouden hebben gelopen. Bovendien zorgt een scheiding er helemaal niet voor dat de band tussen jou, je broers en je vader niet langer bestaat, wat het onaannemelijk maakt dat deze scheiding jullie – in de toekomst – zou veilig stellen. Deze vaststellingen maken dan ook dat de reden die jouw moeder opwierp voor de scheiding tussen haar en jouw vader totaal niet geloofwaardig is. Opnieuw moet daarbij worden opgemerkt dat zij geen enkel bewijs voorlegt van de scheiding, terwijl zij verklaarde dat er wel degelijk een document van de scheiding werd opgemaakt (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 7). Bovenstaande vaststellingen maken dat ook aan de omstandigheden van de scheiding van jouw ouders geen geloof kan worden gehecht. Waar jouw moeder verklaarde te vrezen dat jullie door de stam van jouw vader zullen worden opgeëist omwille van de scheiding met en het overlijden van jouw vader, moet in de eerste plaats dus reeds worden gesteld dat noch de omstandigheden van de vermeende moord op jouw vader, noch de omstandigheden met betrekking tot de scheiding tussen jouw ouders geloofwaardig worden geacht. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat jouw ooms langs vaderszijde jou of één van jouw broers zouden willen inlijven om jouw vader te wreken.”*

Echter, indien zou worden aangenomen dat de ouders van verzoeker inderdaad (wegens een andere reden dan het aangehaalde stammenconflict) uit de echt gescheiden zijn, waarvan zo weze herhaald niet het minste begin van bewijs voorligt, ligt het in de lijn van de verwachtingen dat de familie van verzoekers vader de kinderen zou opeisen, zoals de moeder van verzoeker ook aanhaalde bij de Griekse asielinstanties. Hoewel zij ook hiervan geen enkel document heeft neergelegd verklaarde zij echter eveneens: *“De rechtbank heeft mij uiteindelijk het ouderlijk gezag toegewezen over mijn kinderen. Op grond van een gerechtelijke beschikking kreeg ik mijn kinderen terug van de stam van hun vader, want de rechtbank had mij het eenhoofdig gezag toegewezen.”* (administratief dossier, vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten dd. 4 februari 2020, p. 4). De Raad leest verder in de verklaringen van verzoekers moeder: *“Ik heb mij dan tot de sjeik van onze stam gericht (...). De sjeik antwoordde dat ondanks het feit dat ik het ouderlijk gezag heb over de kinderen, volgens de traditie van onze stam die kinderen eigenlijk tot de stam van de vader behoorden. Ik vroeg hem om raad en hij zei: “Ofwel sta je de kinderen af aan de stam van de vader, ofwel neem je ze mee en verdwijn je.””* Uit de verklaringen van verzoekers moeder blijkt verder dat er zich een paar weken later, ondanks de gerechtelijke beschikking waarvan zij sprak, een incident zou hebben voorgedaan waarbij haar ouders

en haar schoonfamilie betrokken waren: *“Nog geen week later kwamen mijn ouders op mij af, werd het huis omsingeld en werden de ooms van mijn kinderen langs vaderszijde ingelicht. (...) Mijn broer zag tijdens de omsingeling geen enkele mogelijkheid om mij te beschermen en dus probeerde hij de anderen bezig te houden totdat ik gevlucht was langs de andere buitendeur. Ik had de kinderen meegenomen en verhuisde van dan af weer van het ene huis naar het andere. Op een dag belde mijn broer mij op en zei hij dat vluchten uit Irak de enige oplossing was. Ik had geen keus en trok naar Bagdad.”* (administratief dossier, vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten dd. 4 februari 2020, p. 5). De Raad besluit hieruit dat voornoemd incident de rechtstreekse vluchtaanleiding uit Irak zou hebben uitgemaakt. Desalniettemin werd de moeder van verzoeker hierover door de Griekse asielinstanties niet verder bevestigd. De Raad acht de summier uitzetting tijdens het Griekse asielinterview onvoldoende om zich een oordeel te kunnen vormen over de (on)geloofwaardigheid van genoemd incident en om een correcte inschatting te kunnen maken van de verstandhouding met verzoekers familie langs vaderszijde en dienvolgens van de eventuele te verwachten problemen voor het gezin in het geval van terugkeer naar Irak. De loutere vaststelling dat de Griekse instanties het verzoek om internationale bescherming van verzoekers moeder in eerste aanleg hebben afgewezen, doet aan deze appreciatie geen afbreuk.

Het voorgaande geldt des te meer nu na lezing van het administratief dossier veel vragen blijven omtrent de relatie die verzoekers moeder heeft met haar eigen familie en hun standpunt in de kwestie van het hoederecht over de kinderen. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande correct het volgende vastgesteld: *“Tot slot haalde jouw moeder aan te vrezen voor haar eigen broers. Omdat zij niet langer financieel ten laste kon zijn van haar familie na het overlijden van je vader, kreeg zij van de familie de keuze haar kinderen alsnog aan de familie van je overleden vader toe te wijzen ofwel zelf financieel in te staan voor de kinderen (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 4). Jouw moeder wou het probleem oplossen door ofwel te hertrouwen ofwel te gaan werken. Er was zelfs al een huwelijkskandidaat, een vriend van één van de broers van je moeder, die aanbood met jouw moeder te trouwen. Zij kreeg echter geen toestemming van de familie, noch om te werken, noch om te trouwen met die man aangezien zij een gescheiden vrouw was en dit bijgevolg niet toegelaten werd (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 4). Jouw moeders verklaringen omtrent de houding van haar familie blijken echter volkomen inconsistent. Zo is het reeds vreemd dat er na de eis van jouw oom langs vaderszijde om de kinderen te krijgen een ruzie ontstond tussen de broers van jouw moeder en vader – waaruit blijkt dat jouw ooms langs moederszijde net wilden vermijden dat jij en je broers bij de familie van jouw vader belandden – en zij vrijwel meteen daarna van gedacht veranderden en je moeder lieten weten dat zij de kinderen aan de familie van de vader moest geven als ze er zelf niet financieel voor kon instaan (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 4). Even vreemd is de vaststelling dat zij haar naast deze optie zouden zeggen dat ze dan maar zelf moest instaan voor de kinderen zonder haar evenwel toestemming te geven om te hertrouwen of te werken omdat zij gescheiden was – een scheiding die door haar eigen familie was voorgesteld. Enkel de jongste broer stemde volgens jouw moeder in met het huwelijk, de andere broers niet (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 4). Dergelijk gedrag houdt echter weinig steek. Uit de verdere verklaringen van je moeder blijkt bovendien dat zij nog op verschillende momenten hulp kreeg van verschillende broers of zussen, wat moeilijk te rijmen valt met haar vrees door haar broers vermoord te worden. Zo verklaarde ze dat haar jongere broer voorstelde haar verborgen te houden. Er werd later nog een woning gehuurd samen met een broer en zus en je moeder begon opnieuw te naaien om inkomsten te krijgen. Nog later hielp haar broer haar te vluchten uit het huis toen het omsingeld werd. Op een andere dag werd zij opgebeld door haar broer die haar aanspoorde te vluchten uit Irak. Zij vertrok toen naar Bagdad, waar zij contact opnam met een broer die in Bagdad woonde. Deze broer zei haar vervolgens te willen helpen daar weg te geraken (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 5). Hoewel jouw moeder tijdens haar verklaringen voor de Griekse instanties niet specificeert op welk moment het om welke broers of zussen gaat, blijkt hieruit wel degelijk dat zij door verschillende broers en zussen op verschillende momenten geholpen werd. Aan het begin van het interview voor de Griekse asielinstanties was jouw moeder trouwens zeer onduidelijk over haar familie. Zij beweerde dat haar vader gestorven was. Haar moeder leefde nog. In totaal heeft zij 5 broers en zussen. Zij verklaarde een zus te hebben in Griekenland. Twee broers of zussen zijn vermist. Naast de zus in Griekenland is er nog een broer in Duitsland en 2 zussen in Basra (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 2). Op het einde van het interview schiep zij meer duidelijkheid. Ze verklaarde 3 broers en zussen in Irak te hebben – over vermiste broers of zussen repte zij met geen woord – en een broer in Duitsland (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 8). Dit komt overeen met wat zij verklaarde tijdens haar registratie in Griekenland, namelijk dat zij drie broers had in Irak, één zus in Griekenland en nog een zus in Irak (zie samenvattende vertaling toegevoegd aan het*

registratieformulier van de moeder). In elk geval kan uit haar verklaringen worden opgemaakt dat zij door een broer en zus in Basra werd geholpen, alsook door een broer die op dat moment in Bagdad verbleef. Daarnaast blijkt uit de verklaringen van je moeder in Griekenland dat zij er eerder nog gezegd had dat één van haar broers, deze die op dat moment in Duitsland zou zijn, jou in België zou komen ophalen, wat moeilijk te rijmen valt met haar verklaring dat zij met die broer niet op goede voet zou staan (zie vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten op 04.02.2020, p. 8). Uit bovenstaande blijkt dat jouw moeders verklaringen omtrent de relatie die zij had met haar broers en zussen en haar vrees die zij voor hen zou koesteren zeer onwaarschijnlijke verklaringen aflegt. Aan het voorgaande kan nog worden toegevoegd dat de moeder van verzoeker enerzijds verklaarde dat enkel haar jongste broer, die alcoholist is en haar vaak sloeg en uitschold, ermee instemde dat zij zich zou verlossen. Anderzijds verklaarde zij: *"Ik heb drie broers en zusters in Irak. Eigenlijk, mijn broer die alcoholist is, en dan de anderen die hem steunen. U bedoelt, die hem steunen om u te doden? Ja, precies."* Het hoeft geen betoog dat het nergens op slaat dat de éne broer die zich akkoord zou hebben verklaard met een verloving en die na het incident naar aanleiding van het geweigerde huwelijksaanzoek, waarbij verzoekers moeder door haar (andere) broers zou zijn geslagen, zou hebben voorgesteld om 'haar verborgen te houden en op haar toe te kijken', precies diegene zou zijn die de moeder van verzoeker zou willen doden, net omdat zij wilde hertrouwen (administratief dossier, vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten dd. 4 februari 2020, p. 4-5 en p. 8). Hoewel de moeder van verzoeker allesbehalve consistente verklaringen aflegt over de relatie die zij heeft met haar familie en de vrees die zij stelt te koesteren ten aanzien van haar eigen familieleden, dient de Raad opnieuw vast te stellen dat de Griekse asielautoriteiten het niet nodig hebben geacht om haar te confronteren met haar ongerijmde verklaringen en haar hieromtrent verder te bevragen. De Raad is dan ook van oordeel dat ook op dit punt verder onderzoek noodzakelijk is.

Immers, de Raad acht het moeilijk te bevatten dat een moeder, die stelt Irak te hebben verlaten om haar kinderen te beschermen en die in eigen naam en in naam van haar minderjarige kinderen een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend bij de Griekse autoriteiten, zonder een beslissing inzake dit verzoek af te wachten haar – toen – elfjarige zoontje alleen naar België laat reizen om hier een verzoek om internationale bescherming in te dienen en hem twee jaar aan zijn lot overlaat, terwijl zij blijkens haar verklaringen een broer heeft in Duitsland, over wie zij in Griekenland enerzijds verklaarde dat hij haar zoontje in België zou komen ophalen, doch anderzijds beweerde dat deze broer haar andere broers en zussen steunt in hun intentie om haar te doden (administratief dossier, vertaling interview moeder voor de Griekse autoriteiten dd. 4 februari 2020, p. 8). De Raad acht de mogelijkheid reëel dat verzoeker in dezen 'gebruikt' wordt door zijn moeder teneinde voor het gezin een verblijfsrecht in België te bekomen, ervan uitgaande dat hij als niet-begeleide minderjarige een grotere kans maakt om internationale bescherming te verkrijgen. Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud immers: *"Hoe komt het dat jij bent vertrokken vanuit Griekenland? Om hier bescherming te krijgen. Ik probeer voor m'n familie toestemming te krijgen om hen naar hier te laten komen, hier hebben ze betere toekomst. Wie heeft dat beslist dat jij naar hier moest komen? Mijn moeder. Om welke reden is zij niet meegekomen, en jouw broers? Ze blijven daar, zo kan ik hen van hier uit helpen. Weet je ook waarom het is dat zij niet meteen meekomen? Neen. Je hebt ook een oudere broer die daar nog is. Waarom is hij niet gekomen en jij wel? Hij is de oudste. Hij kan m'n moeder steunen en helpen als zij ziek is."* (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Indien dit inderdaad het geval is kan een dergelijke handelswijze verzoeker, gezien zijn erg jonge leeftijd, echter niet worden aangerekend. Bovendien verandert dit niets aan het oordeel van de Raad dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, het voorgaande indachtig, niet op goede gronden en zonder verder onderzoek kan besluiten dat verzoeker zich in geval van terugkeer naar Irak, zonder zijn moeder en zijn broers, met zijn familie kan herenigen en er aldus kan rekenen op hun steun en bescherming.

In acht genomen wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat een nader onderzoek van verzoekers verzoek om internationale bescherming zich opdringt. Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 22 oktober 2020 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig mei tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS